

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 21.12.2005
KOM(2005) 675 slutlig

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN
TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET SAMT EUROPEISKA EKONOMISKA
OCH SOCIALA KOMMITTÉN**

**Den andra rapporten om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande
av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium**

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	3
2.	Allmänt.....	3
3.	Den första rapporten om tillämpningen av direktiv 93/7/EEG (1993–1998)	4
3.1.	Den första rapportens slutsatser	4
3.2.	EU-institutionernas svar.....	4
4.	Utvecklingen sedan den första rapporten.....	5
4.1.	Ändring: direktiv 2001/38/EG	5
4.2.	De tio nya medlemsstaternas förberedelser inför anslutningen	5
4.3.	Bidrag till förstärkt skydd av det europeiska kulturarvet: undersökning av kulturföremåls spårbarhet.....	5
4.4.	Förbättrat förvaltningssamarbete: nya riktlinjer.....	6
5.	Direktivets tillämpning 1999–2003	6
5.1.	Medlemsstaternas rapporter	6
5.2.	Utvärdering av direktivets tillämpning	7
5.2.1.	<i>Samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter</i>	7
5.2.2.	<i>Talan om återlämnande</i>	8
5.2.3.	<i>Skydd av kulturföremål</i>	8
6.	Slutsatser	9
6.1.	Förbättrat samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna.....	9
6.2.	Längre tidsfrist för talan om återlämnande	9
6.3.	Bevarade beloppsgränser	9
6.4.	Minskad rapportplikt.....	10
6.5.	Samråd med rådgivande kommittén för kulturföremål.....	10

1. INLEDNING

I rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993¹ stadgas om samarbete mellan de nationella myndigheterna och återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium.

Enligt artikel 16.2 i direktivet skall kommissionen vart tredje år lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av direktivet.

Den här rapporten är den andra i ordningen och omfattar åren 1999–2003. Här redogörs för direktivets tillämpning i de 15 medlemsstaterna. Den första rapporten omfattade åren 1993–1998².

2. ALLMÄNT

Inom gemenskapen omfattas kulturföremål av bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ("EG-fördraget"), bl.a. om fri rörlighet för varor. Särskilt förbjuds i artiklarna 28 och 29 i EG-fördraget åtgärder som har motsvarande verkan som kvantitativa import- eller exportrestriktioner.

Enligt artikel 30 hindrar dock artiklarna 28 och 29 i EG-fördraget inte förbud mot eller restriktioner för import, export eller transitering som motiveras bl.a. av skyddet av "nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde". För att sådana förbud eller restriktioner skall vara tillåtliga måste de under alla omständigheter vara nödvändiga för och stå i proportion till det mål som eftersträvas, och de får därför inte utgöra en grund för godtycklig diskriminering eller ett dolt hinder för handeln mellan medlemsstaterna.

Man kan alltså betrakta direktiv 93/7/EEG som en kompletterande åtgärd för den inre marknaden med syftet att till den inre marknads funktion foga en garanti för medlemsstaterna om skydd för sådana av deras kulturföremål som är att anse som nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde enligt artikel 30 i EG-fördraget.

Direktivets syfte är inte att bekämpa olaglig handel med kulturföremål. Det reglerar inte heller hur medlemsstaterna kan tänkas använda artikel 30 i EG-fördraget. Medlemsstaterna har alltså enligt den artikeln rätt att definiera vad som räknas som deras nationella skatter och möjligheten att vidta nationella åtgärder för att skydda dem.

¹ Rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, EGT L 74, 27.3.1993, s. 74, ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/100/EEG av den 17 februari 1997, EGT L 60, 1.3.1997, s. 59, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/38/EG av den 5 juni 2001, EGT L 187, 10.7.2001, s. 43.

² Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål och av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, KOM (2000)325 slutlig, 25.5.2000.

3. DEN FÖRSTA RAPPORTEN OM TILLÄMPNINGEN AV DIREKTIV 93/7/EEG (1993–1998)

3.1. Den första rapportens slutsatser

I den första rapporten³ konstaterades att det långdragna införlivandet av direktivet i nationell rätt ledde till att det började tillämpas sent. Det ansågs att direktivet inte hade tillämpats tillräckligt länge i praktiken för att dess effektivitet skulle kunna bedömas.

I rapporten framhölls att medlemsstaterna betraktade direktivet som nödvändigt och användbart för skyddet av kulturarvet. De flesta medlemsstaterna ansåg att den rättsliga ramen i direktivet var tillräcklig, även om vissa av dem ville utveckla den mer. Italien ansåg exempelvis att preskriptionstiden borde förlängas från ett år till tre år, medan Nederländerna ville ge även enskilda rätt att väcka talan om återlämnande.

Rapporten visade dock att förvaltningssamarbetet på nationell nivå och gemenskapsnivå inte omsatts i praktiken. De flesta medlemsstaterna förordade därför att samarbetet skulle förbättras. Vidare noterades i rapporten att det vore önskvärt att förbättra kulturföremåls spårbarhet, mot bakgrund av bristen på information om kulturföremål som olagligen förs ut från medlemsstaternas territorium.

3.2. EU-institutionernas svar

Europaparlamentet och rådet föreslog förbättringar av direktivet i sina svar.

Europaparlamentet sade i sin resolution⁴ att Europeiska unionen inom ramen för sin behörighet i ökad utsträckning måste engagera sig mot den illegala handeln av kulturföremål och att kommissionen hade en viktig uppgift i det sammanhanget. Därför ville parlamentet bl.a.

- att preskriptionstiden på ett år enligt direktivet ändras,
- att det i de 15 medlemsstaterna och i de tio anslutarländerna anordnas en informationskampanj riktad till allmänheten om kampen mot den illegala handeln med kulturföremål,
- att det upprättas fullständiga och offentliga förteckningar över de kulturföremål som ägs av institutioner, offentliga och privata stiftelser eller organ, och
- att kommissionen lägger fram en grönbok om olaglig handel med kulturföremål och konkreta förslag till åtgärder på gemenskapsnivå för att bekämpa denna handel.

De tre sista önskemålen behandlas inte i den här rapporten, då de faller utanför direktivets tillämpningsområde.

³ Se fotnot 2.

⁴ Europaparlamentets resolution om kommissionens rapport till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål och av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, EGT C 53 E, 28.2.2002, s. 125.

Rådet uppmanade i sin resolution⁵ medlemsstaterna att till fullo utnyttja det skydd som ges enligt direktivet, bl.a. genom ett intensifierat förvaltningssamarbete. Rådet uppmanade kommissionen

- att fortsätta de initiativ som den redan har påbörjat och om nödvändigt utveckla andra initiativ för att i högre grad bidra till skyddet av medlemsstaternas kulturarv och direktivets funktion,
- att särskilt uppmärksamma uppbyggnaden av administrativ struktur och kapacitet i de nya medlemsstaterna med ansvar för skyddet av Europeiska unionens nya yttre gränser.

4. UTVECKLINGEN SEDAN DEN FÖRSTA RAPPORTEN

4.1. Ändring: direktiv 2001/38/EG

Som aviserades i den första rapporten ändrades genom direktiv 2001/38/EG⁶ bilagan till direktiv 93/7/EEG. Från och med den 1 januari 2002 ersattes beloppen i nationell valuta med belopp i euro och värdet 0 (noll) ersattes med formuleringen ”oavsett värde”. Direktivet har genomförts i alla medlemsstater.

4.2. De tio nya medlemsstaternas förberedelser inför anslutningen

Kommissionen har granskat utkastet till nationella genomförandeåtgärder för direktivet från de tio nya medlemsstaterna. Den har därvid lämnat det tekniska bistånd som krävdes för att underlätta ett korrekt införlivande inom föreskriven tid. Den inledde dock under 2004 flera överträdelseförfaranden mot vissa medlemsstater för underlåtenhet att anmäla nationella genomförandeåtgärder.

4.3. Bidrag till förstärkt skydd av det europeiska kulturarvet: undersökning av kulturföremåls spårbarhet

Det viktigaste målet för denna undersökning, som blev färdig i slutet av 2004, var att granska medlemsstaternas strukturer och mekanismer för att samla in, förmedla och utbyta information om sådana kulturföremål som förtecknas i bilagan till direktivet⁷.

Enligt undersökningen förefaller det som om systemet för skydd av kulturarvet i varje medlemsstat omfattar en kärna av nationella skatter som absolut inte får föras ut från det nationella territoriet, ett inre område med kulturföremål som kräver ett nationellt tillstånd för att få föras ut och ett yttre område bestående av alla föremål som får överlåtas fritt och utan kontroll eftersom de anses ha mindre kulturell betydelse. Undersökningen kom fram till att endast föremålen i kärnan är garanterat spårbara, medan föremålen i det inre, tillståndspliktiga området bara är spårbara i begränsad utsträckning.

För att göra Europas kulturföremål mer spårbara vid överföring från en medlemsstat till en annan rekommenderades följande åtgärder i undersökningen:

⁵ Rådets resolution av den 21 januari 2002 om kommissionens rapport till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål och av direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, EGT C 32, 5.2.2002, s. 3.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/38/EG av den 5 juni 2001, EGT L 187, 10.7.2001, s. 43.

⁷ http://europa.eu.int/comm/enterprise/regulation/inst_sp/dir937_en.htm

- En enhetlig modell för tillstånd till handel med kulturföremål inom gemenskapen införs.
- På gemenskapsnivå skapas en databas över tillstånd att handla med kulturföremål och att föra ut dem till länder utanför gemenskapen.
- Ett kraftfullt system för märkning av kulturföremål införs och ett nätverk byggs upp med regelbundna möten och gemensamma tekniska verktyg för att stärka samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter⁸.

4.4. Förbättrat förvaltningssamarbete: nya riktlinjer

Den rådgivande kommittén för kulturföremål (se artikel 17 i direktivet) har antagit riktlinjer för ett förbättrat och utökat samarbete mellan de behöriga myndigheterna genom informationsutbyte och uppbyggnad av ett nätverk med kontaktpersoner⁹. De ger berörda institutioner och personer information om gemenskapens lagstiftning för utförsel av kulturföremål till länder utanför gemenskapen och om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium.

5. DIREKTIVETS TILLÄMPNING 1999–2003

5.1. Medlemsstaternas rapporter

Då inga rapporter inkommit från medlemsstaterna enligt artikel 16 i direktivet skickade kommissionen i februari 2004 ett frågeformulär till medlemsstaterna för att få mer jämförbara upplysningar från dem. Alla medlemsstater svarade, även om flera påminnelser krävdes. Det sista svaret inkom i mars 2005. Ett kompletterande frågeformulär skickades sedan i mars 2005 till de centrala myndigheterna med ansvar för direktivets tillämpning. Fyra medlemsstater hade i slutet av september 2005 inte svarat på det (Frankrike, Luxemburg, Nederländerna och Österrike).

Medlemsstaterna anser att direktivet är ett användbart instrument för att återfå nationalklenoder som olagligt förts ut från medlemsstaterna sedan 1993. Medlemsstaterna framhöll dock följande:

- Direktivet tillämpas inte ofta.
- Samarbetet mellan de behöriga myndigheterna på gemenskapsnivå är otillräckligt.
- De centrala myndigheterna saknar information om direktivets konkreta tillämpning.

Den statistik om tillämpningen av artiklarna 4 och 5 i direktivet som medlemsstaterna lämnat till kommissionen återfinns i bilagan. Sammanfattningsvis har fem återlämnanden av kulturföremål ägt rum mellan de nationella myndigheterna utan att det rättsliga förfarande som föreskrivs i direktivet tillgripits. Två andra återlämnanden som inleddes under den aktuella perioden pågår fortfarande.

⁸ Denna rekommendation har redan lett till att ett första forskningsprogram godkänts inom det sjätte ramprogrammet för forskning (2002–2006). När detta skrivs håller en ny inbjudan att lämna förslag på forskningsprojekt att förberedas, bl.a. för att underlätta äkthetskontroll och förbättra spårning och märkning av kulturföremål.

⁹ http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/customs/customs_controls/cultural_goods/index_en.htm.
I skrivande stund håller riktlinjerna på att uppdateras.

Vidare har tolv ansökningar om efterforskande av kulturföremål och nio underrättelser om påträffande av kulturföremål på medlemsstaternas territorium meddelats. När det gäller ansökningar om kontroller nämner Nederländerna åtta ärenden härrörande från sex medlemsstater. Österrike nämner ett enda ärende.

Dessutom meddelar Tyskland och Portugal att de vidtagit åtgärder för att fysiskt bevara kulturföremål. Italien meddelar att Frankrike och Tyskland vidtagit interimistiska åtgärder för italiensk räkning för att hindra att kulturföremål undanhålls återlämnandeförfarandet. Uppgiften har inte bekräftats av dessa medlemsstater.

Medlemsstaterna redovisar tre ärenden med talan om återlämnande enligt artikel 5 i direktivet: talan har väckts två gånger av Grekland och en gång av Frankrike.

Vissa medlemsstater, t.ex. Tyskland och Nederländerna, förklarar det förhållandet att direktivet sällan tillämpas med att den offentliga förvaltningen och polisen inte känner till de nationella författningar som genomför direktivet. Andra, t.ex. Spanien, anser att tidsfristen för att väcka talan om återlämnande är för snävt tilltagen, vilket leder till att man hellre väcker en civilrättslig talan.

Slutligen anser vissa medlemsstater att rapporten bör lämnas med annan frekvens: Irland förordar att en rapport skall lämnas varje år, medan Danmark och Belgien föreslår att rapportperioden förlängs till fem eller tio år.

5.2. Utvärdering av direktivets tillämpning

Kommissionen konstaterar utifrån de nationella rapporterna att artiklarna 4 och 5 tillämpats ytterst sällan. Det är dock vanskligt att säga om antalet redovisade ärenden motsvarar det faktiska antalet ärenden där artiklarna tillämpats, eftersom kommissionen har problem med jämförbarheten i medlemsstaternas uppgifter¹⁰. Det händer faktiskt att en medlemsstat uppger att den aldrig tagit emot en ansökan om efterforskning eller en underrättelse om påträffande av ett föremål som en annan medlemsstat säger sig ha skickat. Dessutom kan det låga antalet ärenden där artiklarna tillämpats bero på att

- kulturföremål som olagligen förts ut från ett land inte dyker upp igen förrän efter 20–30 år,
- endast sådana nationella skatter som förtecknas i bilagan till direktivet omfattas av det.

5.2.1. *Samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter*

Av medlemsstaternas rapporter framgår att samarbetet och informationsutbytet mellan de centrala myndigheterna knappast har omsatts i praktiken, med tanke på det låga antal ärenden där så har skett.

Exempelvis hävdar vissa medlemsstater, såsom Belgien och Tyskland, att det finns brister i insamlingen och spridningen av information i och mellan medlemsstaterna.

Under alla omständigheter förefaller det som om information om förfaranden enligt artikel 4 i direktivet inte rapporteras tillräckligt ofta av de berörda myndigheterna till de centrala myndigheter som ansvarar för direktivets tillämpning. Därför förordar de centrala

¹⁰ På grund av dessa problem har kommissionen för godkännande översänt den bifogade tabellen till de 15 medlemsstaternas centrala myndigheter.

myndigheterna ett förbättrat informationsutbyte, både nationellt och mellan medlemsstaterna, för att undanröja hindren för en effektiv tillämpning av direktivet.

I det här sammanhanget framhåller Danmark, Frankrike, Spanien, Italien, Portugal och Storbritannien de resultat som uppnåtts tack vare det goda samarbete som råder mellan deras respektive myndigheter med ansvar för direktivet, samtidigt som de kritiserar den föga samarbetsvilliga inställningen hos andra centrala myndigheter.

När det gäller samarbetet mellan de olika myndigheter som på det nationella planet berörs av kulturföremål (kulturförvaltningar, tull, polis och domstolar) visar medlemsstaternas rapporter på skiftande nationella förhållanden. Enligt Portugals, Irlands, Frankrikes, Belgiens, Italiens och Storbritanniens erfarenhet kan det ge goda resultat om man inrättar en arbetsgrupp där de berörda myndigheterna kan utbyta information och god praxis.

5.2.2. *Talan om återlämnande*

I tre fall väckte medlemsstaterna talan om återlämnande enligt artikel 5 under åren 1999–2003. Grekland har väckt talan två gånger mot Tyskland, och Frankrike har väckt talan mot Belgien en gång.

Det låga antalet sådana ärenden kan förklaras av att redan det faktum att det finns möjlighet att väcka talan ökar viljan att göra upp i godo. Av medlemsstaternas rapporter framgår dock inte exakt hur många kulturföremål som återlämnats i godo sedan direktivet trädde i kraft. Vissa medlemsstater (Grekland, Spanien, Frankrike, Nederländerna) föredrar i själva verket att använda andra rättsmedel för att återfå kulturföremål, eftersom villkoren för talan om återlämnande anses för restriktiva (föremålet måste ha förts ut olagligt efter 1993 och preskriptionstiden är ett år).

Med ledning av de lämnade uppgifterna måste det dessutom konstateras att bestämmelserna i artikel 6 om informationsutbyte mellan medlemsstaterna vid talan om återlämnande inte har tillämpats.

5.2.3. *Skydd av kulturföremål*

Syftet med direktivets bestämmelser om återlämnande av kulturföremål är att skydda medlemsstaternas kulturarv.

Medlemsstaterna är eniga om att även om direktivet har en viss förebyggande verkan till skydd för kulturarvet utgör det inte i sig ett instrument för att bekämpa olaglig handel med kulturföremål. Det är inte heller direktivets syfte att reglera den fria rörligheten för kulturföremål. Dess effektivitet bör därför inte bedömas efter hur mycket det bidrar till kampen mot den olagliga handeln med kulturföremål.

Med tanke på medlemsstaternas och gemenskapsinstitutionernas intresse av att aktivt bekämpa den olagliga handeln med kulturföremål anser kommissionen ändå att det vore lämpligt att närmare överväga rekommendationerna i undersökningen om kulturföremåls spårbarhet. Även om undersökningens slutsatser inte ingår i direktivets tillämpningsområde anser kommissionen att rådgivande kommittén för kulturföremål har den lämpliga sakkunskapen för att inleda en diskussion på området.

Efter Europaparlamentets begäran i sin resolution¹¹ överväger kommissionen om det är lämpligt att lägga fram ett meddelande om handel med kulturföremål inom EU, med bl.a. en genomgång av läget i medlemsstaterna.

6. SLUTSATSER

6.1. Förbättrat samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna

Utvärderingen av tillämpningen av direktiv 93/7/EEG under åren 1999–2003 visar att det finns brister i förvaltningssamarbetet och samrådet mellan medlemsstaterna. Detta är emellertid två förutsättningar för skyddet av medlemsstaternas kulturarv.

För att råda bot på detta planerar kommissionen att granska uppföljningen av de rekommenderade riktlinjerna för bättre förvaltningssamarbete. Genom granskningen kan kommissionen fastställa hur riktlinjerna genomförts och hur ändamålsenliga de är i förhållande till de faktiska behoven. Kommissionen anser att man målinriktat måste främja åtgärder, både på nationell nivå och gemenskapsnivå, för att råda bot på brister i samarbetet och därigenom se till att gemenskapens system till skydd av kulturföremål fungerar väl och att direktivet tillämpas korrekt. För detta ändamål vill vissa medlemsstater, t.ex. Spanien och Tyskland, införa ett förfarande för tillämpning av artikel 4 i direktivet, om ett sådant förfarande kan bidra till ett bättre förvaltningssamarbete mellan medlemsstaterna utan att medföra onödig byråkrati. Exempelvis Danmark anser att det behövs tidsfrister för svar på en begäran om samarbete. Däremot förefaller inte de andra medlemsstaterna stödja ett gemensamt förfarande. Kommissionen anser att det vore förhastat att dra några slutsatser i detta skede.

6.2. Längre tidsfrist för talan om återlämnande

Medlemsstaterna anser att tiden på ett år för att väcka talan om återlämnande inte räcker till. De vill förlänga denna tid till tre år. Detta önskemål framfördes redan i samband med den första rapporten.

Med förbehåll för samrådet inom rådgivande kommittén för kulturföremål kan artikel 7.1 i direktivet ändras så att preskriptionstiden förlängs till tre år efter det att den återkrävande medlemsstaten fått vetskap om var kulturföremålet finns och om innehavarens eller mellanhandens identitet.

6.3. Bevarade beloppsgränser

Enligt direktivet skall rådet på förslag av kommissionen vart tredje år se över och, när det är lämpligt, revidera de belopp som anges i bilagan till direktivet på grundval av de ekonomiska och monetära indextalen inom gemenskapen.

Medlemsstaternas svar var på denna punkt inte enhälliga. Vissa medlemsstater, t.ex. Spanien, Österrike och Sverige, anser att beloppen är för höga och inte möjliggör ett tillräckligt skydd. Andra medlemsstater, t.ex. Storbritannien, vill höja beloppen så att färre kulturföremål omfattas av direktivet. Eftersom de delade meningar som redovisades redan i den första rapporten kvarstår, har kommissionen inte för avsikt att föreslå att beloppen uppdateras nu.

¹¹ Se fotnot 4.

6.4. Minskad rapportplikt

Eftersom det är svårt att få uppgifter från medlemsstaterna om direktivets tillämpning och eftersom artiklarna 4 och 5 i det har tillämpats sällan, anser kommissionen inte att det är nödvändigt att bevara skyldigheten enligt artikel 16 att lämna en rapport vart tredje år.

6.5. Samråd med rådgivande kommittén för kulturföremål

Kommissionen har för avsikt att samråda med kommittén i de ovanstående frågorna.

* * *

- Kommissionen uppmanar Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att uppmärksamma denna rapport.
- Med utgångspunkt i den här rapporten kommer kommissionen att samråda med rådgivande kommittén för kulturföremål om förslagen till ändring av direktiv 93/7/EEG beträffande tidsgränser för talan om återlämnande och hur ofta rapporterna skall lämnas.

ANNEXE

Tableaux des restitutions, des actions en restitution et des actions de coopération administrative entre les Etats membres de 1999 à 2003¹²

- **Récapitulatif des restitutions (toutes à l'amiable en dehors de la procédure de restitution juridictionnelle)**

Année	Etat restituant	Etat requérant	Objet
2003	Royaume uni	Portugal	Manuscrits d'archives du XVIII siècle
?	Royaume uni	Suède	Livres
2001	Portugal	Espagne	Peinture « Romany» de Frederico Madrazo Kuntz
2000	Pays-Bas	Autriche	Tableau
2003	Pays-Bas	Royaume uni	Manuscrits

- **Récapitulatif des négociations en vue de la restitution à l'amiable**

Année	Etat restituant	Etat requérant	Résultat
?	Allemagne	Italie	En cours
2002	Pays-Bas	Italie	En cours (cuirasse)

- **Récapitulatif des demandes de restitution introduites (article 5 de la directive 93/7/CEE)**

Année	Requérant	Requis	Objet
2002	Grèce	Allemagne	438 antiquités d'origine grecque
2003	Grèce	Allemagne	13 antiquités d'origine grecque
2003	France	Belgique	Archives publiques (33.000 documents)

- **Demande de recherche d'objet (article 4, 1 de la directive 93/7/CEE)**

Année	Requérant	Requis	Résultat
2003	Pays-Bas	Royaume Uni	Suite un accord entre les parties, les objets ont été renvoyés aux Pays-Bas sans besoin d'appliquer la directive
2003	Allemagne	Royaume uni	La sortie d'Allemagne n'était pas

¹² Source / Mesures communiquées par les autorités centrales chargées de l'application de la Directive 93/7/CEE à la Commission européenne

			illicite
2003	Allemagne (Peinture de Degas)	Autriche	Aucun résultat. Le tableau n'est pas connu en Autriche
2001	Autriche (Diplôme militaire romain)	Allemagne	Aucun résultat, faute d'intervention des autorités
1999 2000	Italie (2)	Pays-Bas	Régulé en dehors du cadre de la directive
?	Italie	Allemagne	En cours
?	Portugal	Espagne	En cours
?	Espagne	Allemagne	Sans succès (Tableau de Bernardo Belotto)
?	Grèce (2)	Allemagne	Saisie des objets
?	Italie	Pays-Bas	?

• **Notifications de découverte d'objet (article 4, 2 de la directive 93/7/CEE)**

Année	Etat notifiant	Etat notifié	Résultat
2003	Royaume uni	France	Les autorités françaises ont accordé une autorisation avec effet rétroactif et les autorités britanniques ont pu accorder la licence d'exportation
2001 (1) 2003 (2)	Royaume-Uni (3)	Portugal	Dans deux cas, les autorités portugaises ont accordé une autorisation avec effet rétroactif et les autorités britanniques ont pu accorder la licence d'exportation. Dans l'autre cas, le bien culturel a été renvoyé au Portugal sur une base volontaire, suite à l'intermédiation des autorités britanniques entre le possesseur et les autorités portugaises.
2003	Allemagne (objets grecs)	Autriche	Sans résultat : Renonciation à la restitution faute des conditions
1999	Italie (Reliefs gotiques)	Autriche	Sans résultat : l'origine n'a pas pu être déterminé
1999	Autriche	Italie	?
?	Espagne	Italie	En cours
2002	France	Grèce	Interdiction de la vente

ANNEX

Tables showing returns and instances of administrative cooperation between Member States 1999-2003¹³

- List of returns (all amicable settlements outside the legal return procedure)**

Year	Returning State	Requesting State	Object
2003	UK	Portugal	Archive of Manuscripts from the 18th century
?	UK	Sweden	Books
2001	Portugal	Spain	Painting “Romany” of Frederico Madrazo Kuntz
2000	Netherlands	Austria	Painting
2003	UK	Netherlands	Manuscripts

- Summary of ongoing requests for return**

Year	Returning State	Requesting State	Result
?	Germany	Italy	ongoing
2002	Netherlands	Italy	ongoing (armour)

- List of legal return procedures (article 5 of directive 93/7/EEC)**

Year	Requesting State	Requested State	Object
2002	Greece	Germany	438 antiquities of Greek origin
2003	Greece	Germany	13 antiquities of Greek origin
2003	France	Belgium	Public archives (33.000 documents)

- List of requests for search (article 4, 1 of Directive 93/7/EEC)**

Year	Requesting State	Requested State	Result
2003	Netherlands	UK	Due to an agreement between the parties, the objects were returned to the Netherlands without the need to apply the Directive.
2003	Germany	UK	Removal from Germany was not unlawful.

¹³ Source / Mesures notified by the central authorities charged with the application of Directive 93/7/EEC to the European Commission.

2003	Germany (painting of Degas)	Austria	No result. The painting is not known in Austria.
2001	Austria (Latin military diploma)	Germany	No result for lack of intervention by the authorities.
1999 2000	Italy (2)	Netherlands	Resolved outside the ambit of the Directive.
?	Italy	Germany	Ongoing
?	Portugal	Spain	ongoing
?	Spain	Germany	Without success (Painting of Bernardo Belotto)
?	Greece (2)	Germany	Securing of the objects
?	Italy	Netherlands	?

• **Notifications of discoveries (Article 4, 2 of Directive 93/7/EEC)**

Year	Notifying State	Notified State	Result
2003	UK	France	The French authorities have granted retroactive authorisation and the British authorities have issued an export licence.
2001 (1) 2003 (2)	UK (3)	Portugal	In two cases the Portuguese authorities granted retroactive authorisation and the British authorities issued export licences. In the other case, the article has been sent back to Portugal on a voluntary basis following mediation by the British authorities between the holder and the Portuguese authorities.
2003	Germany (objects of Greek origin)	Austria	No result. Restitution abandoned for lack of conditions.
1999	Italy (gothic reliefs)	Austria	No result. Origin could not be determined. Item returned to owner.
1999	Austria	Italy	?
?	Spain	Italy	ongoing
2002	France	Greece	Prohibition of the sale

ANHANG

Tabellarische Übersicht über Rückgaben, Rückgabemaßnahmen und Zusammenarbeit im Verwaltungsbereich zwischen Mitgliedsstaaten 1999-2003¹⁴

- **Rückgaben (Einigung außerhalb des Rückgabeverfahrens)**

Jahr	Ersuchter Mitgliedstaat	Ersuchender Mitgliedstaat	Objekt
2003	Vereinigtes Königreich	Portugal	Archiv von Manuskripten aus dem 18. Jahrhundert.
?	Vereinigtes Königreich	Schweden	Bücher
2001	Portugal	Spanien	Gemälde mit dem Titel "Romany" von Frederico Madrazo Kuntz
2000	Niederlande	Österreich	Gemälde
2003	Vereinigtes Königreich	Niederlande	Manuskripte

- **Liste der laufenden Verhandlungen, die auf eine Einigung außerhalb des Rückgabeverfahrens gerichtet sind**

Jahr	Ersuchter Mitgliedstaat	Ersuchender Mitgliedstaat	Ergebnis
?	Deutschland	Italien	laufend
2002	Niederlande	Italien	laufend (Harnisch)

- **Liste der eingeleiteten Rückgabeverfahren (Artikel 5 der Richtlinie 93/7/EWG)**

Jahr	Ersuchender Mitgliedstaat	Ersuchter Mitgliedstaat	Objekt
2002	Griechenland	Deutschland	438 Antiquitäten griechischer Herkunft
2003	Griechenland	Deutschland	13 Antiquitäten griechischer Herkunft
2003	Frankreich	Belgien	Öffentliches Archiv (33.000 Dokumente)

¹⁴ Quelle: Maßnahmen, über die die für die Anwendung der Richtlinie 93/7/EWG zuständigen Behörden die Europäische Kommission benachrichtigt haben.

- **Anträge auf Nachforschung nach Kulturgütern (Artikel 4 Absatz 1 der Richtlinie 93/7/EWG)**

Jahr	Ersuchender Mitgliedstaat	Ersuchter Mitgliedstaat	Ergebnis
2003	Niederlande	Vereinigtes Königreich	Dank eines Abkommens zwischen den Parteien wurden die Kulturgüter in die Niederlande zurückgebracht, ohne die Richtlinie anwenden zu müssen.
2003	Deutschland	Vereinigtes Königreich	Verbringung aus Deutschland war nicht unrechtmäßig.
2003	Deutschland (Degas-Gemälde)	Österreich	Kein Ergebnis. Das Gemälde ist in Österreich unbekannt.
2001	Österreich (Römisches Militärzeugnis)	Deutschland	Kein Ergebnis, weil die Behörden nicht eingegriffen haben.
1999 2000	Italien (2)	Niederlande	Der Fall wurde außerhalb der Richtlinie gelöst.
?	Italien	Deutschland	laufend
?	Portugal	Spanien	laufend
?	Spanien	Deutschland	Ohne Erfolg (Gemälde von Bernardo Belotto)
?	Griechenland (2)	Deutschland	Sicherstellung der Kulturgüter
?	Italien	Niederlande	?

- **Notifizierung über das Auffinden von Kulturgütern (Artikel 4 Absatz 2 der Richtlinie 93/7/EWG)**

Jahr	Notifizierender Mitgliedstaat	Notifizierter Mitgliedstaat	Ergebnis
2003	Vereinigtes Königreich	Frankreich	Die französischen Behörden haben eine rückwirkende Genehmigung erteilt und die britischen Behörden haben eine Ausfuhrgenehmigung ausgestellt.
2001 (1) 2003 (2)	Vereinigtes Königreich (3)	Portugal	In zwei Fällen haben die portugiesischen Behörden eine rückwirkende Genehmigung erteilt und die britischen Behörden haben Ausfuhrgenehmigungen ausgestellt. Im dritten Fall wurde das Kulturgut auf freiwilliger Basis nach Portugal zurückgeschickt, nachdem die britischen Behörden zwischen dem

			Besitzer und den portugiesischen Behörden vermittelt haben.
2003	Deutschland (Kulturgüter griechischer Herkunft)	Österreich	Kein Ergebnis. Rückgabeverfahren wurde abgebrochen wegen mangelnder Bedingungen.
1999	Italien (gotische Reliefs)	Österreich	Kein Ergebnis. Die Herkunft der Gegenstände konnte nicht bestimmt werden.
1999	Österreich	Italien	?
?	Spanien	Italien	laufend
2002	Frankreich	Griechenland	Verkauf des Gegenstandes wurde verboten.